Dosar nr. 4-307/2024
PIGD 4-24086658-15-4-05082024

H O T Ă R Î R E
în numele legii

18 decembrie 2024 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Inga Gorlenco
Grefier Jorovlea Daniela

În lipsa:
Agentului constatator Buciucianu Oleg, care prin cererea nr. 22052 din 18.12.2024 a solicitat examinarea cauzei contravenţionale în lipsă,
Persoanei în privința căreia a fost întocmit proces verbal, Ceceli Victor, legal citat

examinând în ședință publică cauza contravențională intentată în privinţa

Ceceli Victor, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în orașul ***** str. *****, cetățeanul Republicii Moldova,

învinuit în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 342 Cod contravenţional,

c o n s t a t ă :

La data de 25 iulie 2024, ora 10:56, Ceceli Victor, aflându-se în incinta Procuraturii U.T.A. Găgăuzia, oficiul Vulcănești, a efectuat un apel la unitate de gardă al IP Vulcănești și fără nici un motiv a chemat colaboratorii poliției.

La data de 01 august 2024 agentul constatator Buciuceanu Oleg a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție nr.MAI04 186730 în baza art. 342 Cod contravențional în privința lui Ceceli Victor, conform indiciilor: *Chemarea intenționată falsă a serviciilor specializate.*

La 28 octombrie 2024, cauza contravențională în privința lui Ceceli Victor a fost înregistrată în Judecătoria Cahul, sediul Central, pentru examinare după competență.

Argumentele participanților la proces.

Agentul constatator Buciuceanu Oleg, în ședința de judecată nu s-a prezentat însă a depus cererea cu nr. 22062 din 18.12.2024 prin care a solicitat examinarea cauzei contravenţionale în lipsa lui, cu menţiunea că susţine actul de învinuire integral.

Persoana în privința căreia s-a pornit procesul contravențional Ceceli Victor, în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat legal, dovada fiind avizul de recepție semnat de către acesta.

Instanța aprecizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă și jurisprudența CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidențiat că ţine de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul

de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar atât făptuitorul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 4471 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, prezența a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților, care nu s-au prezentat.

Studiind materialele și înscrisurile anexate, instanța de judecată conchide că în acțiunile lui Ceceli Victor sunt prezente semnele contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional și vinovăția acestuia a fost dovedită prin probe cercetate în ședința de judecată.

Consecutiv, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional*, procesul verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Cahul, sediul central cu propunerea agentului constatator de aplicare a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, iar în acest sens se precizează că potrivit art. 393 alin. (2) din același cod, cauzele contravenționale aflate în competența inclusiv a instanței de judecată se soluționează de către autoritatea competentă în a cărei rază teritorială a fost săvârşită contravenția, adică în mun. Cahul.*

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, *contravenţiile prevăzute la art. 342 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar conform alin. (5) al ultimului articol, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 342 se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.*

Concomitent, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) din ultimul cod, *instanța va judeca cauzele contravenţionale în care agentul constatator, propune aplicarea unei sancţiuni cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau arestul contravenţional, iar la caz, sancțiunea normei incriminate permite aplicarea acestor pedepse, fiind corect reținută competența de examinare a cauzei, inclusiv deoarece agentul constatator a precizat exhaustiv în procesul verbal cu privire la contravenție pedeapsa solicitată.*

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(4) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce oferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI04 186730 încheiat la 01.08.2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional. 11. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) Codul contravenţional şi art. 443 alin.(6) Cod contravențional integral și careva temeiuri de nulitate nu sunt.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta

caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind *un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În susținerea învinuirii agentul constatator a prezentat instanței următoarele probe cercetate în ședința de judecată:

Raportul agentului principal al IP Vulcănești, Costrov A., din 25 iulie 2024, potrivit căruia, la data de 25.07.2024, ora 10:56, a parvenit înștiințarea telefonică de la Ceceli Victor Constantin, a.n. *****, locuitor al or. *****, str. *****,*****, precum că la Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Vulcănești, refuză să îi fie înregistrată plângerea /f.d. 2/;

Încheierea privind rezultatul controlului din 01.08.2024. /f.d. 3/;

Explicația lui Ceceli Victor din data de 25.07.2024, prin care declară că la data de 25 iulie 2024, aproximativ la ora 11:00, a intrat în incinta Procuraturii U.T.A. Găgăuzia, oficiul Vulcănești,
pentru a depune o plângere. În hol a ieșit specialista cancelariei cu ștampila și a pus ștampila pe plângerea acestuia și a înregistrat-o cu nr. 1069 din 25.07.2024, dar în registru aceasta nu a fost înregistrată. /f.d.4/;

Plângerea din data de 25.07.2024 depusă de către Ceceli Victor la Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Vulcănești, înregistrată conform ștampilei Procuraturii U.T.A. Găgăuzia, oficiul Vulcănești cu nr. de intrare 1069 din data de 25.07.2024 (f.d. 5);

Copia filei din Registrul de evidență a documentelor (intrare) pentru anul 2024 a Procuraturii U.T.A. Găgăuzia, oficiul Vulcănești prin care se atestă că plângerea depusă de cet. Ceceli Victor la data de 25 iulie 2024, i-a fost atribuit numărul de intrare 1069 (f.d.7);

Proces verbal de audiere a martorului Dandeș Aleona din 25.07.2024 /f.d.8/;

Explicația cet. Dondiuc Polina din 25.07.2024, care a declarat că este angajată în calitate de specialist în cadrul Procuraturii U.T.A. Găgăuzia, oficiul Vulcănești și că la data de 25.07.2024, ora 11:00, Ceceli Victor aflându-se în incinta Procuraturii U.T.A. Găgăuzia, oficiul Vulcănești, s-a așezat la masa din hol pentru a scrie data pe plîngerea pregătită din timp, ea personal s-a apropiat de acesta și a pus ștampila de intrare pe plângerea lui Ceceli Victor, un exemplar a fost înmânat acestuia. Ceceli Victor necătând la faptul ca deținea în mână copia plânderii cu ștampila aplicată de intrare, cu numărul de înregistrare și data depunerii, a telefonat serviciul unic 112 (poliție) (f.d.9);

Proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 186730 din 01.08.2024, în care sunt consemnate circumstanțele constatate de agentul constatator. Procesul-verbal a fost întocmit în prezența martorului Dondiuc Polina, deoarece contravenientul citat legal la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu s-a prezentat (f.d. 14).

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la data de 25 iulie 2024, ora 10:56, Ceceli Victor, aflându-se în incinta Procuraturii U.T.A. Găgăuzia, oficiul Vulcănești, a efectuat un apel la unitate de gardă al IP Vulcănești și fără nici un motiv a chemat colaboratorii poliției.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franţei (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30). 22.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică. Mai mult, instanța de judecată conchide că, faptele contravenționale imputate făptuitorului au fost stabilite în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că au existat într-adevăr acţiunile incriminate, care au confirmat caracterul acţiunilor făptuitorului în prezenţa poliţiei, după cum se relevă îndeosebi din informaţia privind consemnarea apelului efectuat la serviciul public „112”.

În concordanţă cu cele expuse, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat şi nici nu a motivat în într-un anumit mod netemeinicia procesului verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, ci dimpotrivă a recunoscut vina într-un mod formal în cadrul procesului verbal cu privire la contravenție, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană

îl dă acestei noțiuni (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia Haiducu şi alţii contra României din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

Instanţa mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 342 a Codului contravenţional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, cu referire la individualizarea pedepsei contravenţionale, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Ceceli Victor pe semnele contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea aplicării unei sancţiuni concrete.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Respectiv, instanța de judecată precizează că, pedeapsa va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 342 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată conform art. 342 prevedea o sancţiune cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

La stabilirea sancțiunii contravenționale instanța de judecată va lua în considerație personalitatea lui Ceceli Victor, precum și de gradul prejudiciabil al faptei comise de către acesta, cât și scopul legii contravenționale, care implică obligația ca persoana trasă la răspundere contravențională să conștientizeze pericolul social al faptei comise.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, de împrejurările săvârșirii faptei, astfel, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de

judecată constată vinovăția lui Ceceli Victor, în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 din acelaşi cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în mărime 30 (treizeci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1500 (una mie cinci sute) lei

În contextul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 34, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște vinovat Ceceli Victor de comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod Contravențional și i se stabilește sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 /treizeci/ unități convenționale, echivalentul sumei de 1500 /una mie cinci sute/ lei.

Se explică contravenientului că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul.

Președintele ședinței,
Judecător **Inga Gorlenco**